

भोटेकोशीमा भीषण बाढी

अकल्पनीय मानवीय तथा आर्थिक-भौतिक क्षति; दर्जनौँ बजार, पुल र विद्युत् आयोजना ध्वस्त

■ जनजिब्रो संवाददाता

काठमाडौँ । तिब्बत तर्फबाट नेपाल-चीन सीमानाकामा अवस्थित रसुवागढी भन्सार नाका हुँदै बुधबार (भदौ १० गते) सवैभन्दा बढी रसुवा र नुवाकोट अनि धादिङ, चितवन, गोरखालगायतका जिल्लालाई गम्भीर रूपले प्रभावित तुल्याएर सम्भवतः नेपाली इतिहासकै सबभन्दा विनाशकारी बाढी आएको छ । बाढीले हजारौँ नागरिकलाई बेपत्ता गराएको छ भने सयौँको मृत्यु भएको छ र दर्जनभन्दा बढी स्थानीय बजारहरूलाई सिङ्गासिङ्गै बगाएर क्षतविक्षत र ध्वस्त तुल्याएको छ ।

वर्षा समेत नभइरहेका बेला बिहान करिव पौने नौ बजेको

समयमा अचानक आएको अकल्पनीय लेदोसहितको बाढी भोटेकोशीको माथिल्लो भागमा

अवस्थित कुनै हिमताल फुटेर आएको हो वा कतै ठूलो हिमपहिरो गएका कारण आएको

हो भन्ने तथ्य अबैसम्म पनि खुलिसकेको छैन । यो बाढी नेपाली क्षेत्रबाटै उत्पत्ति भएर

तिब्बती भूभाग हुँदै नेपालतर्फ आएको हो वा कुनै तिब्बती भूभागमा उत्पत्ति भएर नेपालतर्फ

आई भयानक विनाशलीला मच्चाएको हो भन्ने पनि स्पष्ट भइसकेको छैन ।

बाढीका कारण हजारौँ भवन, दर्जनौँ पुल, पचासौँ किलोमिटर सडक, दर्जनौँ विद्युत्गृह र आयोजनाहरू तथा चालु एवम् निर्माणाधीन दर्जनौँ विद्युत्गृहका सुरुङ (टनेल) सहित व्यापक भौतिक क्षति पुगेको प्रारम्भिक दृष्टिमे स्पष्ट भइसकेको छ । ठूलो व्यापारिक केन्द्र र बजारहरू भएको ठाउँमा असाध्यै तीव्र गतिमा अकस्मात आएको अकल्पनीय एवम् नागरिक अनुमानभन्दा धेरै ठूलो बाढीले कतिपयलाई कार्यरत अवस्थामै र कतिपयलाई भाग्दाभाग्दै बगाएको सयौँले देखेका र धेरै भिडियो फुटेज तथा तस्बिरहरू सार्वजनिक भएकाले निकै ठूलो र दर्दनाक किसिमले मानवीय क्षति

—| क्रमशः अग्लिने पृष्ठमा |—

एकजुट भएर विपत्तिको सामना गर्न प्रचण्डको आग्रह

काठमाडौँ । नेपाली कम्युनिस्ट पार्टीका संयोजक एवं पूर्वप्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' ले एकजुट भएर राष्ट्रिय संकटको सामना गर्न सवै राजनीतिक दल, सरकार, सम्बद्ध सरकारी निकाय र आमजनतामा आग्रह गरेका छन् । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीका सभापति रवि लामिछानेको आह्वानमा आयोजित सर्वदलीय बैठकमा बाल्दै संयोजक प्रचण्डले यस्तो आग्रह गरेका हुन् ।

‘अहिले देश गम्भीर प्राकृतिक विपत्तिको सामना गरिरहेको छ । यस्तो अवस्थामा लामो बहस वा राजनीतिक आग्रह-पूर्वाग्रहमा अल्झिने होइन, सबै राजनीतिक शक्ति एक ठाउँमा उभिएर खोजी, उद्धार, राहतमा जुट्ने समय हो’- पूर्वप्रधानमन्त्री प्रचण्डले आग्रह गरे । तत्काल खोजी, उद्धार र राहतसँगै यस्ता विपत्तिको दीर्घकालीन जोखिम न्यूनीकरण र रोकथामका लागि वैज्ञानिक, प्राविधिक र नीतिगत अध्ययन गरेर राष्ट्रिय रणनीति बनाउनुपर्नेमा समेत उनले जोड दिए । ‘खोज, उद्धार, उपचार, राहत र पुनर्स्थापनाका लागि सरकार, राजनीतिक दल तथा सबै सरोकारवाला निकायबीच प्रभावकारी समन्वयका साथ साभा कार्यक्रमोजना बनाएर अघि बढ्नुपर्छ,’ उनले भने- ‘यसका लागि सम्बन्धित छिमेकी मुलुकसँग तत्काल समन्वय गरी उपलब्ध सूचना तथा पूर्वसूचना संयन्त्रलाई प्रभावकारी रूपमा सक्रिय बनाउनुपर्छ ।’ बुधबार बिहान रसुवास्थित भोटेकोशी हुँदै नुवाकोटस्थित त्रिशुली नदीमा आएको विनाशकारी बाढीका कारण

उत्पन्न परिस्थितिको सामना गर्न सत्तापक्ष र विपक्षी नभनी एकजुट भएर लाग्नुपर्नेमा उनले जोड दिएका हुन् ।

हिमाली क्षेत्रमा यस्ता विपत्तिको जोखिम र पूर्वसूचना प्रणालीलाई दीर्घकालीन रूपमा बलियो बनाउन नेपालले छिमेकी मुलुक र अन्तर्राष्ट्रिय समुदायसँग सहकार्य गर्नुपर्नेमा प्रचण्डको जोड छ । जलवायु परिवर्तनको असर भोगिरहेका हिमाली मुलुकका लागि जलवायु न्याय, क्षतिपूर्ति र अन्तर्राष्ट्रिय सहयोगको प्रश्नलाई सशक्त रूपमा उठाउनुपर्नेमा पनि जोड दिए । रास्वपा सभापति लामिछानेले बिहीबार बिहान ९ बजे सिंहदरबारमा बोलाएको सर्वदलीय बैठकमा विपक्षी दल नेकपाका संयोजक प्रचण्डले राष्ट्रिय विपत्तिका बेला सबै एकजुट हुनुपर्ने आग्रह गरेको बैठकपछि नेताहरूका धारणा उद्धृत गर्दै रास्वपाका प्रवक्ता जगदीश खरेलले सञ्चारकर्मीलाई जानकारी गराएका हुन् ।

कर्णालीका १३४ जना सम्पर्कविहीन

काठमाडौँ । भदौ १० गते बुधबार बिहान रसुवाको भोटेकोशी र नुवाकोटको त्रिशुली नदीमा आएको विनाशकारी बाढीमा परी कर्णाली प्रदेशका १३४ जना सम्पर्कविहीन बनेका छन् । रोजगारीको सिलसिलामा रसुवा, नुवाकोट तथा त्रिशुली क्षेत्र पुगेका १० जिल्लाका १३४ जना सम्पर्कविहीन बनेका

—| क्रमशः अग्लिने पृष्ठमा |—

काङ्ग्रेस सभापति गगन थापालाई खुलापत्र

जय नेपाल !

जवाहरलाल नेहरूले आफ्नी १३ वर्षीया छोरी इन्दिरा गान्धीलाई जन्मदिनको अवसरमा जेलबाट एउटा प्रेरणादायी पत्र लेखेका थिए । भौतिक उपहार दिन नसके पनि उनले आफ्ना विचार, ज्ञान, अनुभव र जीवनदर्शनलाई नै छोरीका लागि अमूल्य उपहारका रूपमा दिएका थिए । उनले इन्दिरालाई छलफल र प्रश्न-उत्तरबाट सत्य खोज्नुपर्ने तथ्य सिकाउनुका साथै संसार धेरै विशाल छ, त्यसैले हामीले सबै कुरा जानेका छौँ भन्ने घमण्ड गर्नु हुँदैन; जीवनभर सिकिरहनुपर्छ भन्ने सन्देश दिएका थिए ।

इतिहासबाट सिका, देश तथा समाजका समस्याप्रति संवेदनशील हुन, साहसी र निडर भएर सत्यको पक्षमा उभिन तथा आफूले गरेको काम खुला रूपमा समाजका अगाडि राख्न सक्ने हुनुपर्ने उनको शिक्षा थियो ।

सत्य सन्देश

प्रा.डा. ऋषिकेशनाथरायण श्रेष्ठ

छोटोमा भन्नुपर्दा, नेहरूको पत्रको मूल सन्देश थियो— ज्ञान खोज, प्रश्न गर, इतिहासबाट पाठ सिक, समाजका समस्याप्रति संवेदनशील बन र सत्य तथा पारदर्शिताको बाटोमा निडर भएर हिँड । आफ्नो जीवन देश र समाजको सेवामा समर्पित गर । अन्त्यमा उनले इन्दिरा भारतको सेवामा साहसी सैनिकजस्तै बन्ने आशा समेत व्यक्त गरेका थिए ।

गगनजी, यही भावनाबाट प्रेरित भएर तपाईंलाई केही शब्द लेख्दैछु । म नेहरू त होइन, तपाईंलाई पत्र लेख्ने एउटा साधारण पत्रवाहक मात्र हुँ । तपाईं इन्दिरा गान्धी पनि होइन; तर भविष्यमा नेपालको नेतृत्व गर्ने सक्षम राजनेता बन्न सक्नुहुन्छ भन्ने

—| क्रमशः दोस्रो पृष्ठमा |—

कमरेड चे : जब करुणाले बन्दुक देखे

सन् १९५२। पेरुको साम्पाब्लो कुष्ठरोग आश्रम। अमेजन नदीले छुट्याएको त्यो आश्रममा चिकित्सक र कर्मचारीहरू एकातिर र उपचाररत बिरामीहरू अर्कोतिर बस्थे। कुष्ठरोग सरे जोखिम अत्यन्त न्यून भए पनि बिरामीलाई छुँदा पन्जा लगाउने चलन थियो। तेइस वर्षे अर्जेन्टिनी चिकित्साशास्त्रका विद्यार्थी अर्नेस्टो चे ग्वेभाराले भने पन्जा लगाएनन्। उनले बिरामीहरूसँग हात मिलाए, कुरा गरे, उनीहरूसँग फुटबल खेले।

पछि उनले सम्झिए, बिरामीलाई अरू मानिसलाई जस्तै व्यवहार गर्दा त्यसको मनोवैज्ञानिक प्रभाव ठूलो थियो। आश्रमको बसाइको अन्त्यतिर उनको २४औं जन्मदिन आयो। चिकित्सक र कर्मचारीहरू उनको जन्मदिन मनाइरहेका बेला उनी अमेजनको अर्को किनारामा रहेका बिरामीहरूसम्म पुग्न नदी पौडेर गए। करिब चार किलोमिटर चौडा पानीको त्यो दूरी केवल नदी पार गर्नु थिएन; आफू र अरूबीच खडा गरिएको एउटा सामाजिक दूरी पनि पार गर्नुजस्तै थियो।

त्यतिबेला उनी क्रान्तिकारी थिएनन्। उनी चिकित्साशास्त्रका विद्यार्थी थिए। तर, अरूको पीडालाई टाढाबाट हेरेर बस्न नसके एउटा बेचैनी उनीभित्र बढ्दै थियो। यही बेचैनीले केही वर्षपछि रोगलाई शरीरभित्र मात्र होइन, समाजभित्र पनि खोज्न थाल्यो। चले पछि लेखे, 'साँचो क्रान्तिकारी ठूलो प्रेमबाट निर्देशित हुन्छ।' उनका लागि त्यो प्रेम, भावनामा रोकिने शब्दजाल थिएन। जीवित मानवताप्रतिको प्रेम 'ठोस कर्म'मा बदलिनुपर्छ भन्ने आग्रह थियो। करुणा उनका लागि सहानुभूतिको अन्तिम बिन्दु थिएन। पीडा देखेपछि त्यहाँबाट अघि बढ्नुपर्ने जिम्मेवारी थियो।

सन् १९५१ को अन्त्यतिर उनका पुराना मित्र अल्बर्टो ग्रानाडोसँग उनी मोटरसाइकल यात्रामा निस्किए। ग्रानाडो जीवसायनशास्त्री (द्यष्यअजभक्षक) थिए र चिकित्सा तथा कुष्ठरोग उपचारमा रुचि राख्थे। 'ला पोदेरोसा' नाम दिइएको पुरानो नोर्टन मोटरसाइकलमा सुरु भएको यात्रा चिली, पेरु, कोलम्बिया हुँदै भेनेजुएलासम्म पुग्यो। बाटोमा उनीहरूले खानी मजदुर, भूमिबाट विस्थापित आदिवासी र अभावमा बाँचिरहेका मानिसहरू देखे। चिलीको चुकिकामाता खानीमा सिलिकोसिसबाट पीडित मजदुरहरू र उनीहरूको कठोर श्रम जीवनले उनलाई विशेष रूपमा छेयो।

चेलाई अब रोग केवल शरीरमा देखिन छाडेको थियो। मानिसलाई रोगी बनाउने जीवन, श्रम र सत्ताको सम्बन्ध पनि उनको आँखामा छर्लङ्ग हुन थालेको थियो। ग्वाटेमालाले त्यो दृष्टिलाई अर्को मोड दियो। राष्ट्रपति हाकोबो आर्बेन्जले भूमिहीन किसानलाई जमिन उपलब्ध गराउने उद्देश्यले कृषि सुधार अघि बढाएका थिए। त्यसले ठूला जमिन्दार र युनाइटेड फ्रुट कम्पनीको हितमा समेत धक्का दिएको थियो। सन् १९५४ मा अमेरिकी समर्थन र सीआईएको भूमिकासहितको सैन्य हस्तक्षेपले आर्बेन्ज सरकार ढाल्यो र सुधार उल्टाइयो।

ग्वाटेमालामा चले एउटा कठोर कुरा देखे। पीडित मानिसको घाउमा मलम लगाएर मात्र पुग्नो रहेनछ। यदि पीडा कुनै सामाजिक संरचनाबाट पैदा भइरहेको छ भने, करुणाले अन्ततः त्यही संरचनातिर पनि हेर्नुपर्ने रहेछ। त्यसपछि करुणाले आफ्नो साधन खोज्न थाल्यो।

जन शिरोकार

डा. चूडाप्रसाद ढकाल

सन् २०१९ मै प्रचण्डले पार्टी नेतृत्वमा आत्मकेन्द्रित र व्यक्तिवादी प्रवृत्ति बढेको, वैचारिक तथा नैतिक चरित्र कमजोर भएको र जनताको आवश्यकताभन्दा आफ्नै आवश्यकतालाई महत्त्व दिने प्रवृत्ति देखिएको बताएका थिए। त्यस क्षणमा थबाडमा उभिएका चे अझ नजिक आउँछन्। जुन आन्दोलनले पीडित मानिसको पक्षमा परिवर्तनको भाषा बोल्थे, उसैले आफ्नो यात्रालाई सम्झँदा फेरि त्यही मानिसतिर फर्कनुपर्ने हुन्छ।

मेक्सिकोमा सन् १९५५ मा राउल क्यास्ट्रोमार्फत फिडेल क्यास्ट्रोसँग चेको भेट भयो। राजनीतिक छलफलपछि चे क्युबा जाने अभियानमा सहभागी भए। सन् १९५६ मा 'ग्रान्मा' जहाजबाट उनी क्युबा पुगे। सिएरा मास्ट्राको गुरिल्ला युद्ध हुँदै सान्ता क्लारासम्म आइपुग्दा विद्रोहीहरूले बातिस्ता शासनको ठूलो सैन्य बललाई पराजित गरे। करुणाले अब बन्दुक देखिसकेको थियो। चेको आँखामा बन्दुक आफैँ लक्ष्य थिएन, समाज बदल्ने साधन थियो। तर बन्दुक अन्तिम सत्य पनि थिएन।

क्युबाको सत्ता हातमा आएपछि चे बैंकको अध्यक्ष बने, उद्योगमन्त्री बने। आर्थिक संरचना बदल्ने कामसँगै मानिसको चेतना बदल्ने प्रश्न पनि उनको चिन्ताको केन्द्रमा रह्यो। सन् १९६१ को क्युबाली साक्षरता अभियानमा सात लाखभन्दा बढी वयस्कले पढ्न-लेख्न सिके र साक्षरता दर करिब ९६ प्रतिशत पुग्यो। त्यसैले उनका लागि समाजवाद केवल नयाँ आर्थिक सम्बन्ध बनाउने परियोजना थिएन। नयाँ समाजसँगै नयाँ मानिस पनि चाहिन्थ्यो। उनले लेखे, 'नयाँ भौतिक आधार निर्माणसँगै नयाँ मानिस निर्माण गर्नुपर्छ।' मार्क्सवादलाई पनि उनले तयार सूत्रका रूपमा हेरेनन्। सन् १९६१ को एक अन्तर्वार्तामा चले मार्क्सवादलाई विकासशील विज्ञानसँग तुलना गर्दै भने, 'हाम्रो विशेषता क्युबा हो।' अरूले गरेको कुरा दोहोर्‍याउनु होइन, आफ्नै ऐतिहासिक परिस्थितिमा विचारलाई जाँच्नु उनको लक्ष्य थियो।

यसरी बन्दुक पनि उनका लागि लक्ष्यबाट साधनमा भयो। तर साधन जति शक्तिशाली हुन्छ, त्यसलाई समातेको हातको परीक्षा पनि त्यति नै ठूलो हुन्छ। करुणाले बन्दुकलाई परिवर्तनको माध्यम बनाउँदा प्रश्न केवल कसलाई पराजित गर्ने भन्ने हुँदैन; परिवर्तनपछि मानिस र समाज कस्तो बनाउने भन्ने प्रश्न पनि त्यसैसँग जोडिएर आउँछ। यही प्रश्नको कठोर दृश्य ला काबान्यामा देखिन्छ। सन् १९५९ मा त्यस

कारागारको जिम्मेवारी सम्हाल्दा चे क्रान्तिपछि पक्राउ परेकाहरूका मुद्दा र मृत्युदण्डसम्बन्धी निर्णय प्रक्रियामा संलग्न भए। त्यहाँ भएका मृत्युदण्डको सङ्ख्याबारे स्रोतहरूमा फरक आँकडा छन्, तर उनको प्रत्यक्ष जिम्मेवारी र संलग्नता विवादरहित ऐतिहासिक तथ्य हो।

साम्पाब्लोमा पन्जा नलगाई बिरामीको हात समाले युवक नै केही वर्षपछि क्रान्तिको नाममा राज्यको कठोर निर्णयमा उभिएको थियो। तर चेको आफ्नै शब्दमा यी दुई कुरा एकअर्काबाट अलग थिएनन्। साँचो क्रान्तिकारी ठूलो प्रेमबाट निर्देशित हुनुपर्छ, तर उसले भावुकता मात्र होइन, 'कठोर बुद्धि' पनि बोक्नुपर्छ र आवश्यक परे पीडादायी निर्णयबाट पछि हट्नु हुँदैन। त्यसैगरी उनले मानवता, न्याय र सत्यको पर्याप्त मात्रा नभए क्रान्तिकारी चेतना कट्टरतामा फस्न सक्ने चेतावनी पनि दिए। त्यसैले ला काबान्यालाई चेको करुणाबाट विचलनको छुट्टै कथा बनाइरहनु पर्दैन। करुणा कर्ममा बदलिएको थियो, कर्मले परिवर्तनको साधन खोजेको थियो र बन्दुक त्यही साधन बनेको थियो। ला काबान्या त्यही साधनले हातमा ल्याएको शक्तिले करुणालाई कति टाढासम्म बोक्न सक्छ भन्ने कठोर ऐतिहासिक परीक्षा बन्यो।

चेको कथा यतिमै टुङ्गिँदैन। त्यो कथा टाढा नेपालसम्म आइपुग्दा आफ्नै पुरानो प्रतिध्वनि सुनिन्छ। रोल्पा-रुकुमका भित्तामा जनयुद्धका बेला मार्क्स, एङ्गल्स, लेनिन, स्टालिन, माओ र प्रचण्डका नाम र चित्रहरू देखिन्थे। थबाडमा पछि चेको छवि पनि थपियो, 'निरन्तर क्रान्ति'को प्रतीकका रूपमा। तर, थबाडको भित्तामा आइपुगेपछि चे अब केवल क्युबाको इतिहासमा सीमित हुँदैनन्। नेपालले आफ्नै यात्रालाई नियाल्न उनको बिम्बलाई प्रयोग गरिरहेभन्ने देखिन्थ्यो। जनयुद्ध पनि पीडा, असमानता र परिवर्तनको आकाङ्क्षाबाट उठेको थियो। मानिसको दुःखलाई राजनीतिक परिवर्तनले निमित्त्यान्न पार्ने दाबी थियो। पछि त्यही आन्दोलन सङ्गठन बन्यो, सत्ता बन्यो र सत्तासँगै मानिसबाट दूरीको प्रश्न पनि उठ्यो।

सन् २०१९ मै पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' ले पार्टी नेतृत्वमा आत्मकेन्द्रित र व्यक्तिवादी प्रवृत्ति बढेको, वैचारिक तथा नैतिक चरित्र कमजोर भएको र जनताको आवश्यकताभन्दा आफ्नै आवश्यकतालाई महत्त्व दिने प्रवृत्ति देखिएको बताएका थिए। त्यस क्षणमा थबाडमा उभिएका चे अझ नजिक आउँछन्। जुन आन्दोलनले पीडित मानिसको पक्षमा परिवर्तनको भाषा बोल्थे, उसैले आफ्नो यात्रालाई सम्झँदा फेरि त्यही मानिसतिर फर्कनुपर्ने हुन्छ। चेको जीवनमा करुणाले पहिले पीडा देख्यो, त्यसपछि पीडाको संरचना देख्यो, त्यसलाई बदल्न बन्दुक समायो। सत्ता पाएपछि मानिसको चेतना बदल्ने प्रयास गर्‍यो। नेपालको आफ्नै राजनीतिक यात्रामा पनि यी शब्दहरू कहिल्यै अपरिचित थिएनन्। ती शब्दहरू आज कति जीवित छन् ?

चेको तस्बिर केवल डाक्टरको तस्बिर होइन, केवल गुरिल्लाको पनि होइन, केवल मन्त्री वा लेखकको पनि होइन। यी सबै तस्बिरभित्र एउटै मानिस देखिन्छ, जसले एकपटक अरूको पीडा नजिकबाट देख्यो र त्यसपछि पहिलेभन्ने टाढै बसेर हेर्न सकेन। त्यसपछि चेको तस्बिर हेर्दा प्रश्न बन्दुकतिर होइन, त्यो बन्दुक समालुअघि पीडा छोएको हाततिर फर्किन्छ। कमरेड चे, जब करुणाले बन्दुकको अपरिहार्यता देखे, परिवर्तन अवश्यम्भावी हुन्छ। (रातोपाटीबाट)

Why to choose us?

No Load Shading Problem
Sufficient Inverter System

24 Hrs. Internet Facilities

Well-equipped Computer Lab
with Desktop PCs and Laptops

Daily 2 Hrs. Shifts for
Morning, Day & Evening Time

Experienced Instructors

Computer Software Training

Computer Hardware/Maintenance Training

Mobile & Electronics Training

English Language & Tuition

Govt. Regd.
No.: 34623/523

Multichannel Institute

Narayantar, Jorpati, Kathmandu, Ph. No.: 01-4911021

भोटेकोशीमा भीषण...

भएको स्पष्ट भइसकेको छ । पवित्र तीर्थस्थल गोसाइँकुण्डमा जनैपूर्णिमाको मेला लाग्ने दिन नजिकिएको अनि तीब्बती भूभागमा अविस्थित मानसरोबर जाने नेपाली र भारतीयहरूको मुख्य बाटो समेत यही नाकाबाट भएको हुनाले स्थानीयबाहेक सयौँ स्वदेशी-विदेशी तीर्थयात्री र पर्यटकहरू समेत भीषण बाढीको चपेटामा परेका देखिएको छ ।

बाढीमा परेर मृत्यु भएका, बेपत्ता भएका र घाइतेहरूको यकिन संख्या तत्कालै स्पष्ट हुने अवस्था छैन । हालसम्म बाढीका कारण घाइते भएका १२ जनाको जिल्ला अस्पताल, धुन्चेमा उपचार भइरहेको प्रहरीले बताएको छ । भोटेकोशी हुँदै त्रिशूली नदीमा आएको यस बाढीमा परेकाहरूको शव रसुवा, नुवाकोट, धादिङ, गोरखा, चितवन, नवलपरासीका नदी तटीय क्षेत्रमा फेला परेका छन् । बाढीको चपेटामा परेकामध्ये १७७ जनाको शव फेला परेको प्रहरी प्रवक्ता (डीआईजी) अविनारायण काफ्लेले जानकारी दिएका छन् । चितवनको नदी तटीय क्षेत्रमा हालसम्म सबैभन्दा धेरै शव फेला परेको बागमती प्रदेश प्रहरी कार्यालयका एसएसपी राजेन्द्र धमलाले जनाएका छन् । चितवनमा ५२ जनाको शव फेला परेको एसएसपी धमलाले जनाए । अहिलेसम्म बागमती प्रदेशका

जिल्लाहरूमा १०६ जनाको शव भेटिएको उनले उल्लेख गरेका छन् । गण्डकी प्रदेशमा पर्ने गोरखा र पूर्वी नवलपरासीमा पनि नदी तटमा भेटिएका शवको पहिचान गर्ने प्रयास प्रहरीले गरिरहेको उनले जानकारी दिए । एसएसपी धमलाका अनुसार बाढीको केन्द्रबिन्दु रसुवामा १६ जना तथा नुवाकोटमा १७ जना र धादिङमा २१ जनाको शव भेटिएको छ ।

गम्भीर घाइते भएका दुई जनालाई उपचारार्थ हेलिकप्टरमार्फत काठमाडौँ पठाइएको र सम्पर्कविहीन भएका तथा हराइरहेकाहरूको खोजी भइरहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय रसुवाले जनाएको छ । बाढीका कारण रसुवागढी नाकास्थित नेपाल-चीन सीमा क्षेत्रका बजार र बस्तीमा ठूलो क्षति भएको र विशेष गरी गोसाइँकुण्ड गाउँपालिका- २ स्थित टिमुरे र घट्टेखोला बजार बढी नै प्रभावित भएको प्रहरीले जनाएको छ । बाढीका कारण टिमुरे बजार क्षेत्रका करिव १०७ घर र घट्टेखोलामा ५० घर पूर्ण रूपमा क्षति भएको अहिलेसम्म प्राप्त विवरण सार्वजनिक भएको छ । बाढीबाट रसुवागढीस्थित पालिका भवन, प्रहरी चौकी, भन्सार कार्यालय, सुख्खा बन्दरगाह र जलविद्युत्गृह सहितमा ठूलो जनधनको क्षति पुगेको छ । भोटेकोशी बाढीबाट रसुवागढी जलविद्युत् आयोजना पूर्ण रूपले प्रभावित भएको र चिलिमे जलविद्युत् आयोजनाको प्रवेशद्वार

नै थुनिएकाले राष्ट्रिय प्रसारणलाइनमा गम्भीर प्रभाव परेको छ । बाढीले स्याप्रुबेँसीदेखि रसुवागढीसम्मको १८ किलोमिटर सडक बगाउनुका साथै दुईवटा विद्युत्गृहको पहुँचमार्गमा रहेका दुई पुलसहित त्रिशूली-रसुवागढी सडकमार्गमा रहेको दुईवटा पक्की पुल समेत बगाएको जानकारी रसुवा जिल्ला प्रहरी कार्यालयका प्रमुख प्रहरी नायब उपरीक्षक अशोक थापाले दिएका छन् । बाढीबाट उत्तरगया गाउँपालिकाको वडा नम्बर ४ र ५ स्थित नदी तटीय क्षेत्रका बजार र बस्ती नराम्परी प्रभावित भएको जानकारी दिँदै बेत्रावती बजारमा पनि ठूलो क्षति पुगेको उनले जनाएका छन् ।

अहिलेसम्म धादिङमा २७, नुवाकोटमा १२, रसुवामा २, गोरखामा २०, नवलपरासी (बर्दघाट सुस्तापूर्व) मा २६, तनहुँमा ९, चितवनमा ६४ र नवलपरासी (बर्दघाट सुस्तापश्चिम) मा ५ शव फेला परेको राष्ट्रिय विपद जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणले बताएको छ । बाढीमा परी रसुवामा ४३, धादिङमा ३ र नुवाकोटमा २७ जना जना घाइते भएको प्राधिकरणले जनाएको छ । बाढीमा परी अहिलेसम्म नेपाल प्रहरीका २८, नेपाली सेनाका ४४, सशस्त्र प्रहरी बलका १३ कर्मचारीसहित ८ सय ६० जना सुरक्षाकर्मी सम्पर्कविहीन बनेका तथ्यांक सार्वजनिक भएको छ ।

यस्तै, नेपाल विद्युत् प्राधिकरण तथा जलविद्युत् आयोजनाका १ सय ९६ कर्मचारीसहित ५ सय ७९ स्वदेशी तथा विदेशी पर्यटक बाढीपछि सम्पर्कविहीन छन् ।

बाढी प्रभावित क्षेत्रबाट अहिलेसम्म हेलिकप्टरमार्फत २ सय ३९ जनाको उद्धार गरिएको छ । नेपाली सेनाको हेलिकप्टरमार्फत २ सय ११ जना र निजी क्षेत्रको हेलिकप्टरमार्फत २८ जनाको उद्धार गरिएको प्राधिकरणले जनाएको छ । रसुवाको टिमुरेबाट उद्धार गरिएका १ सय २३ जनामध्ये ९४ नेपाली र २९ विदेशी नागरिक छन् । बुधबार बिहानैदेखि सुरु भएको खोज तथा उद्धार कार्य बिहीबार अबेर यो समाचार तयार पारिरहँदासम्म निरन्तर चलिरेको प्राधिकरणले जनाएको छ । खोज तथा उद्धारमा ७ हजार ४ सय १५ जना सुरक्षाकर्मी परिचालित छन् । नेपाल प्रहरीका ३ हजार ३ सय १८, नेपाली सेनाका २ हजार ३ सय ५५ र सशस्त्र प्रहरी बलका १ हजार ७ सय ४२ सुरक्षाकर्मी खोज तथा उद्धारमा खटिएको प्राधिकरणले जनाएको छ । बाढीबाट ३५ मोटरबल पुल, ४५ भोलुंगे पुल र ४० किलोमिटर पक्की सडक क्षतिग्रस्त भएको प्रारम्भिक विवरण प्राप्त भएको छ । मानवीय तथा भौतिक क्षतिको विवरण संकलन जारी रहेको समेत प्राधिकरणले जनाएको छ ।

नेपाल-चीन सीमाना (रसुवागढी नाकाबाट करिव २० किलोमिटर उत्तरपूर्व) मा खसेको हिमचट्टान र पहिरोका कारण नै तिब्बतको हलेन्डे खोलामा गेग्रानसहितको ठूलो बाढी आएको अनुमान तथ्यनजिक भएको विश्लेषण हुँदैछ । तिब्बततर्फबाट भोटेकोशी नदी हुँदै आएको उक्त बाढी रसुवागढी, टिमुरे र स्याफ्रुबेँसी भएर त्रिशूली नदीमा प्रवेश गर्दा रसुवा, नुवाकोट, धादिङ, गोरखा र चितवनका नदी तटीय क्षेत्रमा गम्भीर क्षति पुर्‍याएको हो । घाइतेहरूको उपचारार्थ नेपाली सेना, नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी बल, राष्ट्रिय ट्रमा सेन्टर, वीर अस्पताल र त्रिवि शिक्षण अस्पतालका चिकित्सकसहितका टोलीलाई नुवाकोट जिल्ला अस्पतालमै खटाइएको छ ।

प्रभावित क्षेत्रका बाढीपीडितहरूका निम्ति नेपाली सेनाको नजिकैको ब्यारेकमा तत्कालका लागि अस्थायी बसोबास, खाने कुरा, खानेपानी र औषधिको प्रबन्ध गरिएको प्राधिकरणले जनाएको छ । घाइतेहरूको तत्काल उद्धार तथा उपचार, सम्पर्कविहीन नागरिकको खोजतलास, प्रभावितको सुरक्षा र राहत वितरण, क्षतिको विस्तृत विवरण संकलन, अवरुद्ध भौतिक पूर्वाधार (सडक, पुल, जलविद्युत, सञ्चार, खानेपानी) को प्राथमिकताका आधारमा पुनर्निर्माण

र विस्थापित परिवारको सुरक्षित स्थानमा पुनर्स्थापना अबको मुख्य प्राथमिकतामा रहेको प्राधिकरणले जनाएको छ ।

कर्णालीका १३४...

कर्णाली प्रदेश प्रहरी कार्यालयका प्रवक्ता प्रहरी वरिष्ठ उपरीक्षक सन्तोष सिंह राठौरले जानकारी दिएका हुन् ।

प्रवक्ता प्रहरी वरिष्ठ उपरीक्षक सिंहले सम्पर्कविहीन हुनेमा १०८ जना पुरुष, १७ जना महिला, ६ जना बालक र ३ जना बालिका रहेको समेत जनाए । उक्त बाढीमा सम्पर्कविहीनमध्ये जुम्लाका ३१, हुम्लाका १२, डोल्पाका २, मुगुका १२, कालिकोटका ५, सुर्खेतका ११, दैलेखका ५ तथा जाजरकोटका ३ जनासहित रूकुम पश्चिमका ४ जना रहेको पनि प्रहरीले बताएको छ । परिवार तथा आफन्तले सम्बन्धित जिल्ला प्रहरी तथा जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा सम्पर्कविहीन बनेका व्यक्तिको बारे खोजीकार्य गरिदिन आग्रह सहित नाम टिपाएका छन् ।

यसैगरी कर्णालीका मुख्यमन्त्री मंगलबहादुर शाहीले विपदको उक्त घटनामा कर्णालीका नागरिक समेत प्रभावित भई केही व्यक्ति सम्पर्कविहीन भएको जानकारी प्राप्त भएको प्रति कर्णाली प्रदेश सरकार गम्भीर र दुःखी भएको बताए । ‘सम्पर्क’ विहीन कर्णालीबासी नागरिकहरूको तत्काल खोज तथा उद्धारका लागि सम्बन्धित निकायसँग प्रभावकारी समन्वय गरी आवश्यक पहल भइरहेको जानकारी गराउँदछु’ मुख्यमन्त्री शाहीले भने ।

सूचनाको हक : नागरिकको मौलिक अधिकार !

- ♦ सार्वजनिक सरोकारका सूचना प्राप्त गर्नु नागरिकको अधिकार हो,
- ♦ सार्वजनिक सरोकारका सूचना उपलब्ध गराउनु राज्यको दायित्व हो,
- ♦ सही, तथ्यपरक र आधिकारिक सूचना आदान-प्रदान गरौं,
- ♦ सार्वजनिक निकायमा कानुनबमोजिम सूचना अधिकारी तोक्ने गरौं,
- ♦ डिजिटल प्रविधिको प्रयोग गरी सूचनामा नागरिकको पहुँच विस्तार गरौं,
- ♦ प्रत्येक नागरिकलाई आफ्नो वा सार्वजनिक सरोकारको कुनै पनि विषयको सूचना माग्ने र पाउने हक हुन्छ, तर कानुनबमोजिम गोप्य राख्नुपर्ने सूचनाको जानकारी दिन कसैलाई बाध्य पार्न मिल्दैन ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

नेपाल सरकार
पूर्वाधार विकास मन्त्रालय
सडक डिभिजन
ललितपुर, नेपाल